

vil man have sociale Foranstaltninger, Skatte-
tasser, Alderdomsforsørgelse m. m., bliver
man nok enig om at skaffe Midlerne tilveie.
Den ærede Ordfører nævnte nok Noget om,
hvoreledes det var gaaet med Al- og Brænde-
vinsbesatningen, men det forekommer mig
at være lovlig tidligt at tale derom, da
Sagen jo ikke er forhandlet til Ende, og
slet ikke er forhandlet i Forbindelse med an-
dre Love, hverken med Toldloven eller med
de sociale Lovforslag. Mindretallet tvivler
aldeles ikke om, at naar vi komme ind i
regelmæssige Tilstande, hvor der kun be-
nyttes Penge, der ere bevilgede af de dertil
berettigede Faktorer, skal der vise sig
at være tilstrækkelig Villighed til Bevillin-
ger. Det vilde i Sandhed være en underlig
Uovgivningsmagt, som da ikke vilde sørge
for, at de nødvendige Penge kom til Stede.
Mindretallet har altsaa i den Henseende al-
deles ingen Frygt. Men er det Meningen,
at der skal fortsættes som nu med store
militære Anlæg, kunne de Herrer af Flertal-
let heller ikke forlange, at Mindretallet
fra sit Standpunkt skal være med til at lette
Veien for Ministeriet. Og det vilde vi jo
være med til, dersom vi sørgede for, at der
var rigelige Midler til Stede i Statskassen.
Man kan ikke forlange, at vi skulle lette
Ministeriet at fortsætte paa den begyndte
Vei. Der staar som bekendt i Grundlovens
§ 47, at hverken Statslaan eller nye Skat-
ter kunne paalægges uden ved Lov, og det
vil vel være noget tvivlsomt, om man i
i denne Henseende vil gribe til foreløbige
Love. Jeg skal for Resten gaa videre, jeg
skal sige, at naar det lykkelige Tidspunkt
indtræder, da vi atter vende tilbage til en
lignende Situation som den, der har været
i den største Del af Tiden, siden vi fik den
nye Forfatning, nemlig, at der kun anvendes
Penge, som ere bevilgede af alle de der-
til berettigede Faktorer, saa antager jeg
ogsaa, at dersom Ministeriet skulde ønske at
faae Laan selv til Baneanlæg, vilde der ikke
være Noget i Veien derfor. Men vi befinde
os jo i en noget anden Situation.

Til det ærede 3die Medlem for Kjøben-
havn (Blom), der har havt sine Tvivl med
Hensyn til det Rigtige i at optage et Laan,
Tvivl, som han imidlertid erklærer for over-
vindne efter at den høitæredede Indenrigs-
minister har forsikret ham om, at dette

er et Baneanlæg, som ikke alene
er i Stand til at forrente sig, men som
ogsaa vil være i Stand til at dække de
formindskede Indtægter ved Kjøbenhavn—
Helsingørs-Banen, vil jeg sige, at hans Tro
er stor. Thi Ministeriet siger for det Første
ikke Andet i sine Motiver, end at dette
Anlæg er i Stand til at forrente sig, og
har Ministeren tillige sagt mundtlig, hvad
jeg ikke har hørt, at det vil være i Stand
til at dække den Mindreindtægt, der vil blive
paa Kjøbenhavn—Helsingørs-Banen, har
Ministeren — det tror jeg at turde sige —
ikke fremlagt noget som helst Bevismateriale i
saa Henseende. Jeg siger derfor til det
ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn, at hans
Tro er stor, og jeg vil ønske, at han vil
have samme gode Tro overfor de nyeste
Baneanlæg med Hensyn til deres lykkelige
og kultiverende Bøne for de paagjel-
dende Egne, og med Hensyn til deres Bøne
til i det Mindste indirekte at kunne forrente
sig. Jeg har ingen Mening om, hvorvidt
den høitæredede Indenrigsminister i dette For-
hold ser rigtig eller ikke, dersom han da
har udtalt sig, som det ærede 3die Medlem
for Kjøbenhavn mener, men jeg tillader mig
at nære nogen Tvivl i saa Henseende. Det
har nu viist sig, at den Mening, man havde
om de sjællandske Baners Forrentningssevne,
ikke er slaaet til, og det tyder paa, at man
ogsaa her kunde regne feil.

Med den Begrundelse, jeg altsaa her
har givet, vil jeg bede ærede Medlemmer,
som maatte dele Mindretallets Opfattelse,
om at stemme imod § 5.

Madsen-Mogdal: Naar jeg i Dag,
for første Gang i denne Samling, har be-
gjæret Ordet, er det ikke for at udtale mig
videre om selve det foreliggende Hoved-
spørgsmaal; i den Henseende er jeg enig med
Udvalget. Derom skal jeg kun tillade mig
en eneste Bemærkning. Jeg har havt mine
Betænkeligheder — og saadanne ere jo for-
øvrigt ogsaa komne til Orde i Udvalget,
baade fra Flertallet og Mindretallet — om
det Rigtige i at give 5—6 Mill. Kr. til dette
Jernbaneanlæg, navnlig af Hensyn til den
Nytte, som det vil gjøre. Der er sagt, at
det for den gennemgaaende Trafik vil blive
af Betydning, at Hastigheden vil blive om-
trent en Snæs Minuter større, en Fordel,